

Διαρκούσης τῆς πολιορκίας, οἱ γάλλοι ἔκαμπαν ἔξιδόν τινα ἔναντιον μικρᾶς τίνος κανονοστοιχίας, τοποθετημένης ἐπὶ τῆς λίσσου, ἵτις διὰ τῶν συνεχῶν αὐτῆς κανονοβολισμῶν ἥνοχλει παρὰ πολὺ τὸν εἰς τὸ φρούριον. Εἰς τὴν κανονοστοιχίαν ταύτην ἡτο προσκεκολλημένος καὶ . . . τε . . . ἐνεδος τῶν Γάλλων ἡτο σφοδρός, καὶ σχεδὸν πάντες οἱ Γερμανοὶ πυροβολισταὶ εἶχον πέσει, ἀλλ' ὁ Οὐδάλτερος ἐξηκολούθει πληρῶν καὶ πυροβολῶν τὸ τηλεσύνον τε, ἔως οὗ διὰ τῆς ἐπελθούσης συνδρομῆς, ὁ ἔχθρος ἀπεκρούσθη καὶ ἡναγκάσθη νὰ καταφύγῃ ἐκ νέου ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν τηλεσύνων τοῦ φρουρίου.

Διαρκούσης τῆς προσβολῆς ὁ Οὐδάλτερος ἡσθάνθη δέειάν τινα νύξιν ἐν τῇ καρδίᾳ του καὶ ἤρχισε νὰ κλονίζηται.

— «Θὰ ἀποθάνω ἀρά γε,—εἶπε καθ' ἑαυτόν. 'Ἐὰν ἔχῃ οὕτως, ἔστω, μετὰ σοῦ, ὁ Θεός μου.»

Οἱ προσελθόντες ἀξιωματικοὶ συνεχάρησαν καὶ ἐπήνεσαν τὸν Οὐδάλτερον διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ ἀταραξίαν του, ἀλλὰ παρατηρήσαντες τὴν ὑπερβολικὴν αὐτοῦ ὀχρότητα, «Εἰσαι πληγωμένος;» τὸν ἥρωτησαν.— «Μοὶ φαίνεται, —εἶπεν ὁ νεανίας.

Ἐξετάσαντες αὐτὸν παρετήρησαν πόσον θαυμαστὴ ἡτο ἡ σωτηρία του. Μία τῶν σφαιρῶν εἶχε διαπεράσει τὸ κράνος του. Ἐπέρα πληγώσει ἐλαφρῶς τὸν βραχίονα του, τρίτη θά διετρύπα τὴν καρδίαν του, ἀν μὴ ἐν μικρὸν εὐαγγέλιον, τὸ ὅποιον ὁ Οὐδάλτερος πάντοτε ἔφερε μεῖν' ἑαυτοῦ, ἐμπόδιζε τὴν πρόδον της ἀμφότερα τὰ τε ἐνδύματα καὶ τὸ εὐαγγέλιον εἶχον διαπερασθῆ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ στήμους του δὲν ἐφαίνετο εἰμὴ μικρός τις κύκλος φέρων τὸν τύπον τῆς κανοειδοῦς σφαίρας! καὶ τοῦτο ἡτο ἡ δέεια νύξις τὴν ὑποίαν ἡσθάνθη κατὰ τὴν συμπλοκήν. Τελευταῖον δμως εὑρέθη ὅτι μία σφαῖρα εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ στήμους καὶ ἐμπηγθῆ εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ πνεύμονος, προξενήσασα ἀρκετὴν ἀπώλειαν αἷματος, καὶ τὴν ἐπελθοῦσαν ὀχρότητα.

(ἀκολουθεῖ.)

ΥΑΙΝΑ Η ΚΑΣΤΑΝΗ.

Τὸ γένος τῶν Υαίνων περιλαμβάνει διάφορα εἰδῶν ἀπαντα δὲ ταῦτα ἔχουσιν εἰδεχθῆ τὴν ὅψιν καὶ τὰς ἔξεις ἀηδεῖς. Εἶναι ζῶα σαρκοβόρα καὶ λαίμαργα ἀλλὰ δειλά· θίνει σπανίως, ἐκτὸς δταν στενοχωρηθῶσιν ὑπὸ τῆς πείνης, ἢ πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν νεογνῶν των, ἐπιπλέουσι κατὰ ἄλλων ζώων, ἢ προσβάλλουσι τὸν ἄνθρωπον, ἀρκούμενα, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν προτιμῶντα τὰ θυησιμαῖα τῶν ζώντων ζώων· θίνει καὶ τρέχουσιν δπου ὑπάρχουσι τοιαῦτα, οὐχὶ δὲ σκανίως

ἐπισκέπτονται καὶ τὰ νεκροταφεῖα καὶ ἔχωνται τοὺς νεκροὺς, σκάπτουσα· διὰ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν ἔνεκα δὲ τῆς ἔξεις ταύτης τοῦ ζῆν ἀποτέμπουσιν ἀπὸ τοῦ σώματός των ἰδίαν τινὰ δυσώδην ἀποφορὰν, ἵτις διαιμένει καὶ δταν ἀκόμη τρέφονται μὲ καλὸν κρέας· Ἰδιαιτέραν κλίσιν φαίνεται ὅτι ἔχουσι πρὸς τὸ κρέας τῶν σκύλων. «Οὐθὲν καταφεύγουσι εἰς διάφορος τεχνά σματα δπως συλλάβωσιν αὐτούς. »Ἐν τούτων τῶν τεχνασμάτων εἶναι καὶ τὸ ἔξης. «Ο ἀρρηγ κρύπτεται ὑποκάτω θαμνου ἔξωθεν τοῦ χωρίου κειμένου—» δὲ θήλεια εἰσέρχεται τολμηρῶς εἰς τὸ χωρίον καὶ θέτει εἰς κίνησιν τοὺς σκύλους αὐτοῦ. Εδύθε; δ' ἀφοῦ ἔκτελέσῃ τοῦτο, ἀρχίζει νὰ ὑποχωρῇ διωκομένη ὑπ' αὐτοῦ.

τῶν. Κατὰ τὴν φυγὴν τῆς λαμβάνει τὴν ὁδὸν, καὶ διέρχεται πλησίον τοῦ μέρους ἔνθα δ φίλος τῆς παραμονεύει, δστις εδύθεν ἀφοῦ πλησιάσωσιν οἱ διώκοντες σκύλοι εἰς ἴκανην ἀπόστασιν ἐπιπίπτει κατ' αὐτῶν συλλαμβάνει τὸν προστυχόντα ἐκ τοῦ τραχήλου καὶ δι' ἔνδος τεινάγματος καταρρίπτει αὐτὸν νεκρόν· ἔπειτα ῥίπτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς βάσεως του καὶ διέρχεται ουνοδεύομενος ὑπὸ τῆς φίλης του εἰς μέρος ἀσφαλές, δπου ἀμφότεροι εδοχούνται ἐν ἡσυχίᾳ ἐκ τῶν σαρκῶν τοῦ πτωχοῦ καὶ ἀπλούκου σκύλου!

Αἱ δαιναι εἶναι ζῶα τῆς Ασίας καὶ Ἀφρικῆς δπω πολλάκις γίνονται ἡ μάστιξ τῶν κατοίκων, εἰσερχόμεναι εἰς τὰ χωρία καὶ διερχόμεναι τὰς ὁδοὺς ἀνεύ τοῦ ἐλαχίστου φόδου. «Οὐθὲν οἱ κάτοικοι ἀγαγκάζονται νὰ κλείσωσι τὰς θύρας τῶν μανδρῶν, ἔνθα φυλάττουσι τὰ ζῶα των, καὶ ἀκόμη τῶν οἰκιῶν των, διότι πολλάκις αὗται εἰσέρχονται καὶ φονεύουσι τοὺς εἰς αὐτὰς κοιμώμενους καὶ τοὺς κατατρώγουσιν.

Τὸ εἶδος τοῦτο, τὸ ὅποιον παρίσταται εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα, εἶναι ἡ καστανη λεγομένη δαινα, ἡ μεγαλειτέρα δλων τῶν ἄλλων. Τὸ εἶδος τοῦτο εδρίσκεται καὶ εἰς τὸν ζωολογικὸν κῆπον τοῦ Λογδίγου.